

ACATISTUL SFINȚILOR ROMÂNI DIN ÎNCHISORI

Troparul, glasul 1:

Mărturisitorii cei adevărați ai lui Hristos cu vitejie au stat împotriva uneltirilor satanei, și nici prigoana, nici temnița, nici chinurile, nici lanțurile nu i-au spăimântat, ci cu putere de sus credința și neamul românesc au păzit. Pentru rugăciunile lor, Hristoase Dumnezeule, măntuiește sufletele noastre.

Condacele și Icoasele

Condacul 1:

Pe Mărturisitorii cei aleși ai lui Hristos, podoaba Bisericii noastre, pe cei ce în temniță chinuri și batjocuri au răbdat, ostașii cei adevărați ai Domnului, care cu puterea Crucii pe vrăjmași au rușinat și în ceruri se roagă pentru noi, cu dorire să îi lăudăm zicând: Bucurați-vă, Sfinților Români, care în temniță pe Hristos ați mărturisit!

Icosul 1:

De la icoană și de la altar ați portnit, Sfinților Mărturisitori, să apărați dreapta credință și neamul românesc

de urgia ce venea dinspre Răsărit, și
nici prigoana, nici temnița nu v-au îngrozit, ci cu tărie ați stat împotriva
uneltirilor satanei, pentru care, bucurându-ne, vă lăudăm zicând:

Bucurați-vă, suflete curate de crin.

Bucurați-vă, că nu v-a întinat nici
un chin.

Bucurați-vă, că robia neamului ați
voit a o frânge.

Bucurați-vă, că țării ați pus teme-
lie de sânge.

Bucurați-vă, că vrăjmașii lui Hris-
tos v-au prigonit.

Bucurați-vă că vânzătorii de neam
v-au lovit.

Bucurați-vă, că zdrobiți fiind, v-ați
ridicat.

Bucurați-vă, că gândul la morții
voștri putere v-a dat.

Bucurați-vă, că viața v-a fost rugă
și plâns.

Bucurați-vă, că ardere de tot v-ați adus.

Bucurați-vă, că darul Arhanghelului v-a umbrit.

Bucurați-vă, cei ce prin puterea Sfintei Cruci ați biruit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori care în temniță Golgota neamului românesc ați suit!

Condacul al 2-lea:

Fiara roșie cu mânie s-a pornit împotriva Bisericii lui Hristos și lumea întreagă s-a înfricoșat de cumplitele nelegiuiri: că icoanele au fost călcate în picioare, moaștele sfintilor batjocorite, preoții uciși și multime de biserici dărâmate; iar voi, Sfinților, nevoind a ne lăsa nouă o țară fără altare și icoane, v-ați împotrivit cu bărbătie

celor rău-credincioși, cântând laudă
lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Se clătina aşezarea creștină a lumii
și puterile întunericului din adânc
năvăleau, iar ostașii lui Hristos cu
inimă vitează, nesuferind unele ca
acestea, au pornit grabnic spre Spania
însângerată, unde moarte de martiri
cu bucurie au primit; iar voi, Sfinților
Mărturisitori, cinstindu-le jertfa, ati
făgăduit să duceți lupta cea bună pen-
tru izbăvirea neamului, pentru care
cu mulțumire grăim:

Bucurați-vă, apărători ai neamului
românesc.

Bucurați-vă, fii vrednici ai pământului strămoșesc.

Bucurați-vă, că doi tineri pildă vie
v-au dat.

Bucurați-vă, că la moarte fericiti au plecat.

Bucurați-vă, că la mormântul lor legământ ați rostit.

Bucurați-vă, că-n sărăcie a viețui ați făgăduit.

Bucurați-vă, cei ce de bucuriile pământești v-ați lepădat.

Bucurați-vă, că țara s-o sluiți v-ați legat.

Bucurați-vă, că munți de suferință ați străbătut.

Bucurați-vă, că tinerețe cei mai mulți n-ați avut.

Bucurați-vă, că neamul prin voi s-a împlinit.

Bucurați-vă, că durerea voastră însutit a rodit.

Bucurați-vă, Sfintilor Mărturisitori care în temniță Golgota neamului românesc ați suit!

Condacul al 3-lea:

Voit-au vrăjmașii Crucii și vânzătorii de țară să rupă sufletul românesc de Hristos, dar s-a ridicat nouă credincios apărător cu suflet viteaz, care viața pentru legea strămoșească și-a pus, zicând: „Cel ce luptă, chiar singur, pentru Dumnezeu și neamul său, nu va fi învins niciodată”; iar acum cântă lui Dumnezeu cântare de biruință: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Tiranul cel ucigaș și Irodiada cea nouă, nesuferind a vedea sufletele voastre curate arzând de dragoste pentru Biserică și neam, diavolească poruncă au dat să fiți noaptea duși în pădure și sugrumați, apoi străpunși

de gloanțe și acoperiți cu lespezi grele de piatră; dar nici mormântul, nici moartea nu v-au ținut, ci la Viața cea adevărată v-ați mutat, pentru care auziți de la noi unele ca acestea:

Bucurați-vă, lacrimi pe obrazul țării vărsate.

Bucurați-vă, suflete greu încercate.

Bucurați-vă, că ați știut că la moarte plecați.

Bucurați-vă, că senini v-ați despărțit de ceilalți.

Bucurați-vă, că-n pădurea întunecată v-au dus.

Bucurați-vă, că picioarele în lanțuri v-au pus.

Bucurați-vă, că frânghii după gât v-au întins.

Bucurați-vă, cei ce mișelește noaptea ați fost uciși.

Bucurați-vă, căci catapeteasma neamului s-a despicat.

Bucurați-vă, că voievozii în mor-
minte s-au cutremurat.

Bucurați-vă, că pământul țării de
întuneric s-a acoperit.

Bucurați-vă, că tot poporul moar-
tea voastră a jelit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 4-lea:

Spăimântatu-s-au slugile satanei
de dârzenia și credința voastră, Sfin-
ților, și socotind să vă piardă, cu mâ-
nie s-au pornit asupra voastră în tem-
nițele de la Râmnicu Sărat, Mier-
curea Ciuc, Brașov și Vaslui, și în în-
fricoșătoarea „noapte a răzbunării”
cu moarte de martiri v-ați încununat,
cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Vneltirile celor fără de lege nici-cum nu v-au îngrozit, vitejilor Mărturisitori, ci înțelegând că veți fi uciși, în curtea lagărului toți ați îngenun-cheat și în tăcerea nopții rugăciunea „Tatăl nostru” cu umilință ați rostit, apoi gloanțele au pornit potop asupra voastră, în vreme ce un preot întem-nițat săvârșea în taină cea din urmă slujbă pentru voi și pentru cei ce aveau să mai moară, pentru care noi vă lăudăm zicând:

Bucurați-vă, că la moarte cu Hris-tos ați plecat.

Bucurați-vă, că neamului jertfă cu-rată v-ați dat.

Bucurați-vă, că s-au minunat călăii de a voastră purtare.

Bucurați-vă, că s-au cucerit de credința voastră cea tare.

Bucurați-vă, că gloanțele nemilos v-au secerat.

Bucurați-vă, că durere în urmă ați lăsat.

Bucurați-vă, că trupurile vi le-au pus la răscruci.

Bucurați-vă, cei ce n-ați avut parte de groapă și cruci.

Bucurați-vă, cei ce și după moarte ați fost umiliți.

Bucurați-vă, cei ce „trădători de țară” ați fost numiți.

Bucurați-vă, fii ai unui neam răstignit.

Bucurați-vă, că sufletul prin dureri v-ați sfîntit.

Bucurați-vă, Sfintilor Mărturisitori care în temniță Golgota neamului românesc ați suit!

Condacul al 5-lea:

Şatana însuşi s-a pogorât ca să vă cearnă, Sfinţilor Mărturisitori, în grozava temniţă de la Piteşti, iar călăul cel îndrăcit tocmit să vă zdrobească sufletele striga: „Dacă Hristos ar fi trecut prin mâinile mele, nu mai ajungea nici El pe cruce şi n-ar fi înviat. Eu sunt adevărata evanghelie! Eu o scriu acum pe stârvurile voastre!”; iar voi, Sfinţilor, neavând nădejde de izbăvire decât de la Dumnezeu, Acestia cu lacrimi îi strigaţi: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Îngerii cei din ceruri şi-au ascuns faţa neputând suferi nebunia urătorilor de Dumnezeu, că în Vinerea Patimilor, spre batjocură, un Tânăr pe

perete au răstignit și cu loviri sălbătice l-au ucis, iar zidurile temniței se cutremurau de strigătele celor schin-giuți, dar din adâncul iadului Dumnezeu cu putere v-a ridicat, ca mai slăvit să vestiți până la marginile pământului Învierea Sa, pentru care vă lăudăm zicând:

Bucurați-vă, martiri care mult ați pătimit.

Bucurați-vă că fiare cu chip de om v-au lovit.

Bucurați-vă, că peste cap cu pari ascuțiți v-au bătut.

Bucurați-vă, că degetele cu clești vi le-au frânt.

Bucurați-vă, că în picioare cu ură ați fost călcați.

Bucurați-vă, că-n genunchi, cu mâinile legate mâncați.

Bucurați-vă, că sare spre mâncare ați primit.

Bucurați-vă, că de apă zile întregi
v-au lipsit.

Bucurați-vă, că dureri peste fire ați
răbdat.

Bucurați-vă, că Mucenicilor din
vechime v-ați asemănăt.

Bucurați-vă, că nici în căderi Dom-
nul nu v-a părăsit.

Bucurați-vă, că ridicându-vă, mai
cu putere L-ați propovăduit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 6-lea:

Îu socotit ucigașii cei năimiți din
temnița Aiudului să piardă și pome-
nirea voastră, Sfinților, și mult chi-
nuitele voastre trupuri în râpa de la
„Dealul Robilor” le-au aruncat, spre
mâncare câinilor, neștiind ei puterea

lui Dumnezeu cea arătată în vedenia prorocului Iezechiei care zice: „Mâna Domnului a fost peste mine și m-a luat în Duhul și m-a pus în mijlocul unei văi pline de oase și mi-a zis: « Fiul omului, vor putea oare oasele acestea să învieze? ». Eu am răspuns: «Doamne, Dumnezeule, Tu știi lucrul acesta! ». El mi-a zis: «Proroc este despre oasele acestea și spune-le: Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului! Iată, voi face să intre în voi duh și veți învia! ». Și a intrat duhul în ele și au inviat și au stătut în picioare. Și era ca o oaste mare, foarte mare la număr”, care slăvea neîncetat pe Dumnezeu, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Șalaș de rugăciune temnița Aiudului v-a fost, că acolo neîncetat în post

și priveghere ați petrecut, trezvia minții și smerenia inimii ați dobândit și Dumnezeieștile Scripturi ați învățat, iar noaptea, îngenunchind, cu lacrimi vă rugați pentru morții voștri și pentru cei ce vă prigoneau, pentru care noi vă lăudăm zicând:

Bucurați-vă, Sfinți purtători de cunună.

Bucurați-vă, c-ați ales nevoiețea cea bună.

Bucurați-vă, că luptă îndoită ați dus.

Bucurați-vă, că patimile din voi le-ați supus.

Bucurați-vă, că și pe călăi i-ați înfruntat.

Bucurați-vă, că aceia să vă piardă au cugetat.

Bucurați-vă, că loviri și scuipări ați primit.

Bucurați-vă, că mădularele în bătăi

v-au zdrobit.

Bucurați-vă, că în celule înghețate
ați stat.

Bucurați-vă, că apă rece pe podea
v-au turnat.

Bucurați-vă, că toate cu răbdare ați
suferit.

Bucurați-vă, că putere de sus v-a
întărit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 7-lea:

Cuvintele Mântuitorului: „frate pe
frate la moarte va da” au voit să le
împlinească în temnița de la Gherla,
că îndrăciții călăi cu ură vă porneau
unii împotriva altora, și chemând pe
un tată l-au silit să-și calce în picioare

copilul, iar acela căzând în genunchi a strigat: „Ucideți-mă pe mine, numai nu-mi schinguiți băiatul!”; iar voi, înțelegând nebunia satanei, v-ați rugat zicând: „Doamne, dă-ne putere să răbdăm sau ia-ne viața!” și lui Dumnezeu ați strigat: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Mintea omenească nu poate pricepe cruzimea chinurilor pe care le-ați răbdat, Sfinților, căci răstigniți pe podea, cu frânghii ude ați fost bătuți, degetele cu clești v-au zdrobit și cu scânduri peste față v-au lovit încât înfățișare de oameni nu mai aveați, dar voi, urmând lui Hristos Cel Răstignit, toate ați suferit și pe călăi ați iertat, pentru care vă lăudăm zicând:

Bucurați-vă, suflete-n foc lămurite.

Bucurați-vă, trupuri în chinuri zdrobite.

Bucurați-vă, că satana a cerut să vă cearnă.

Bucurați-vă, cei ce ați avut credință drept armă.

Bucurați-vă, că până în sfârșit ați răbdat.

Bucurați-vă, că Hristos putere v-a dat.

Bucurați-vă, că mult pătimind v-ați sfârșit.

Bucurați-vă, căci cu chip luminat ați murit.

Bucurați-vă, că v-au nins flori de nea pe mormânt.

Bucurați-vă, că îngeri v-au plâns nevăzut.

Bucurați-vă, că munți de durere ați suiat.

Bucurați-vă, că Domnul la El v-a primit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 8-lea:

Iudeii cei robiți în Egipt nici în parte n-au răbdat suferințele voastre, Sfinților Mărturisitori, că nu pietre și cărămizi v-ați trudit a frământa, ci cu brațe istovite munți de pământ din loc ați mutat, și ați croit albie de lacrimi și sânge pe care toate apele Dunării n-o vor putea spăla, căci glasul suferinței voastre neîncetat se-nalță la cer, strigând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Glas au dat apele și adâncurile cumplitului Canal s-au cutremurat, că nu sunt graiuri care să nu se audă și

dureri care să nu rodească; iar noi,
Sfinților, glasul pătimirii voastre din
străfunduri auzindu-l, grăim către voi
unele ca acestea:

Bucurați-vă, suflete tari ca munții
bătrâni.

Bucurați-vă, pomi viscoliți de fur-
tuni.

Bucurați-vă, că-n arșiță și ger ați
trudit.

Bucurați-vă, că pământul cu sânge
ați sfîntit.

Bucurați-vă, că goi și flămânzi ați
răbdat.

Bucurați-vă, căci cu lacrimi în
stânci ați săpat.

Bucurați-vă, că-n sudori drum prin
piatră ați croit.

Bucurați-vă, că drept plată loviturii
ați primit.

Bucurați-vă, că sub valuri ați fost
risipiți.

Bucurați-vă, că sub mâl și nisip
odihniți.

Bucurați-vă, că trupul istovit v-au
zdrobit.

Bucurați-vă, că sufletul mai vârtos
a rodit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 9-lea:

Îumină a răsărit în temnița sufe-
rinzilor de la Târgu Ocna, căci ca un
soare a strălucit într-însa, senin la su-
flet și chip, sfântul temnițelor româ-
nești, mângâierea suferinzilor și lau-
da nevoitorilor, cel ce în trezvie și ru-
găciunea inimii petrecând, darul Du-
hului Sfânt a agonisit și sfârșitul mai
dinainte cunoscându-și, cu bucurie
s-a mutat la Domnul, cântând: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

„lubiți pe cei ce vă prigonesc”, a poruncit Hristos, iar voi, Sfinților, cuvântul Lui întocmai l-ați împlinit, că la Târgu Ocna, în noaptea Nașterii Domnului, un preot muribund a cerut să fie dus la cel care cumplit îl chinuise, și mânghindu-l cu blândețe i-a spus: „Te iert din toată inima și cred că Hristos, Care-i mai bun decât noi, te va ierta și El”. Iar acela, căindu-se, cu lacrimi s-a mărturisit și în aceeași noapte amândoi la Domnul cu pace au plecat, iar noi, minunându-ne de puterea dragostei, vă lăudăm zicând:

Bucurați-vă, următori ai poruncilor dumnezeiești.

Bucurați-vă, râvnitori ai măririi creștii.

Bucurați-vă, că rugăciunea lui Iisus ați primit.

Bucurați-vă, că darul Duhului Sfânt v-a umbrit.

Bucurați-vă, că Evanghelia v-a fost îndreptar.

Bucurați-vă, c-ați aflat luminare și har.

Bucurați-vă, că soare între voi a strălucit.

Bucurați-vă, că „sfântul închisorilor” l-ați numit.

Bucurați-vă, că a odrăslit din dure-re și chin.

Bucurați-vă, că sufletul i-a fost alb ca un crin.

Bucurați-vă, că în mormânt neștiut l-au zvârlit.

Bucurați-vă, că fulgi mari giulgiu alb i-au croit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori care în temniță Golgota neamului românesc ați suit!

Condacul al 10-lea:

Voit-au vrăjmașii lui Hristos nu doar să vă zdrobească trupurile și sufletele, ci și credința cea adevărată să o batjocorească, pentru aceea la Sfintele Sărbători ale Ortodoxiei vă silneau a săvârși blasfemii pe care mintea omenească nu le poate închipui, iar voi, Sfinților, umilința și chinurile răbdând, cereați ajutorul lui Dumnezeu, întărindu-vă și strigând: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Bucuria Învierii a strălucit în întunecata mină de la Baia Sprie, când în măruntaiele pământului preoții în temnițați cu cutremur au strigat: “Veniti de luați lumină!” și sfredelele în chip de clopot au început a răsuna,

lămpașele s-au aprins iar osândiții
îngenuncheați cu lacrimi au cântat
„Hristos a înviat!”, de care lucruri
minunându-ne, vă lăudăm strigând:

Bucurați-vă, cei care de vii ați fost
îngropați.

Bucurați-vă, că de Hristos n-ați voit
să vă lepădați.

Bucurați-vă, că-n batjocură carne
în Vinerea Mare v-au dat.

Bucurați-vă, că foamea răbdând,
n-ați mâncat.

Bucurați-vă, că Învierea în adâncuri
ați prăznuit.

Bucurați-vă, că prin post și mărturisire
v-ați curățit.

Bucurați-vă, că o cruce din bârne
ați înălțat.

Bucurați-vă, că sfredele în chip de
clopote au sunat.

Bucurați-vă, că odăjdii de preț n-ați
avut.

Bucurați-vă, că epitrahil din ștergar
alb ați făcut.

Bucurați-vă, că împreună cu îngerii
ați slujit.

Bucurați-vă, că sub pământ pe
Hristos ați mărturisit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 11-lea:

Cumplita prigoană cea cu mânie
pornită asupra voastră n-a cruțat nici
firea femeiască cea slabă, și întocmai
mucenițelor de demult, multime de
femei cu îndrăzneală au mărturisit
dragostea lor pentru Hristos și neam,
și chinurile au răbdat cu bucurie, cân-
tând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Ș-au spăimântat credincioșii văzând adus spre ardere un trup de femeie schingiuit, iar călăii cei cu inima de piatră, neluând seamă că acela viață mai avea într-însul, cu grăbire l-au aruncat în cuptor și vaiete din flăcări au răsunat, iar noi cutremurându-ne de unele ca acestea, cu frică grăim:

Bucurați-vă, trupuri firave cu suflet călit.

Bucurați-vă, că pe Hristos cu îndrăzneală ați mărturisit.

Bucurați-vă, că mucenitelor din vechime v-ați asemănat.

Bucurați-vă, că multe feluri de chinuri ați răbdat.

Bucurați-vă, că batjocuri și loviri ați primit.

Bucurați-vă, că spânzurându-vă, cumplit v-au strujit.

Bucurați-vă, că spre împușcare
pieptul vostru l-au dat.

Bucurați-vă, că mâinile soldaților
pe arme au tremurat.

Bucurați-vă, că trupurile v-au bătut
până la sânge.

Bucurați-vă, că de suflete nu s-au
putut atinge.

Bucurați-vă, cu Sfintii acestui
neam prigonit.

Bucurați-vă, toți care în credință ați
murit.

Bucurați-vă, Sfintilor Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 12-lea:

Harul cel dumnezeiesc v-a umbrit
în chip minunat, Sfintilor, și în tem-

nițele de la Pitești, Aiud, Gherla, Baia Sprie, Jilava, Sighet, Târgu Ocna și Canal asemenea mucenicilor din vechime pătimiri de multe feluri ați răbdat, iar voi bine știind că lucrare de sus era aceasta, mai vârtos pe Hristos L-ați chemat, cântând: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

De nimic ați socotit viața aceasta pământească și sufletul v-ați pus pentru dreapta-credință și neamul românesc, iar acum la limanul cel fără de durere și întristare vă veseliți, cu toti dreptii lăudând pe Dumnezeu și auzind de la noi unele ca acestea:

Bucurați-vă, aripi în zbor secerate.

Bucurați-vă, chipuri de har luminate.

Bucurați-vă, vieți care în lanțuri
v-ați frânt.

Bucurați-vă, că lumea pe voi v-a
urât.

Bucurați-vă, raze în beznă aprinse.

Bucurați-vă, brațe la ceruri întinse.

Bucurați-vă, sfinti fără cruce și
nume.

Bucurați-vă, tâmpale cu albe cu-
nune.

Bucurați-vă, râuri cu ape curate.

Bucurați-vă, ramuri de rod încăr-
cate.

Bucurați-vă, soli care bine-ați
vestit.

Bucurați-vă, stânci cu tării de
granit.

Bucurați-vă, Sfinților Mărturisitori
care în temniță Golgota neamului ro-
mânesc ați suit!

Condacul al 13-lea:

Ô, Sfinților Mărturisitori, care în temniță chinuri de multe feluri ați răbdat și pentru Învierea neamului românesc moarte mucenicească cu vitejie ați primit, îndrăznire având către Dumnezeu, faceți rugăciune ca să ne izbăvim de toată înselăciunea diavolească și credința ortodoxă cu bărbătie să mărturisim, ca mântuindu-ne, pururea să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia! (*acest condac se zice de trei ori*).

Apoi iarăși se zice Icosul cel dintâi: “*De la icoană și de la altar...* ” și Condacul întâi: “*Pe Mărturisitorii cei aleși...* ”. Apoi se citește această rugăciune:

RUGACIUNE

O, Sfinților Mărturisitori, care în temnițe și prigoane, prin multele voastre pătimiri ați stăvilit întărâtarea vrăjmașului cea cu mânie pornită asupra Bisericii lui Hristos, vouă celor ce ați suferit foame, ger, schinguiiri, umilință și chinuri de tot felul întru apărarea legii celei strămoșești, vă aducem mulțumirile noastre.

Și ca cei ce bine v-ați săvârșit pentru Învierea neamului românesc, iar acum cu îngerii și cu arhanghelii vă veseliți în lumina cea neînserată a Împăratiei cerești, vă rugăm să nu încetați a mijloci la Preaputernicul Dumnezeu ca să ne dea iertare de păcate și să ne păzească pe noi și Sfântă Biserica Sa de năvălirea altor neamuri asupra noastră, de necredință și de războiul cel dintre noi.

Povătuți-ne pururea pe calea măntuirii, a răbdării și a dragostei, ca neclintiți și uniți să rămânem până la sfârșitul vieții întru credința cea adevarată.

Așa, Sfintilor Mărturisitori, care în strâmtorările și necazurile din viața voastră pământească ati cerut ajutorul Puterilor cerești, rugămu-vă pe voi noi, nevrednicii, ca să primiți în acest ceas rugăciunile noastre și să ne acoperiți de smintelile veacului acestuia și de răutățile celor potrivni, ca neînfricat să mărturisim și noi Evanghelia lui Hristos, spre slava lui Dumnezeu și măntuirea neamului românesc. Amin.